

โดย เจ็ลเคอร์ เควนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

รากและกิ่ง

การแรงงานพระวิหารและประวัติครอบครัวในสมัยของเราจำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งของครอบครัว

ก **!**อนเสียชีวิตจากมะเร็งร้ายในปี 1981 วิลเลียม ซาโรยันนักเขียนเจ้าสำบัดสำนวนบอกนักข่าวว่า “ทุกคนต้องตาย แต่ผมเชื่อเสมอว่าภรรยาของผมเป็นข้อยกเว้น แล้วจากนี้จะเป็นอย่างไร”¹

“จากนี้จะเป็นอย่างไร” ขณะเผชิญความตายในชีวิตนี้ และ “จากนี้จะเป็นอย่างไร” ขณะพินิจพิเคราะห์ชีวิตหลังความตาย นี่คือหัวใจของคำถามเรื่องจิตวิญญาณซึ่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ตอบได้ดีมากในแผนแห่งความสุขของพระบิดา

ในชีวิตนี้เราหัวเราะ ร้องไห้ ทำงาน เล่น ดำเนินชีวิต แล้วก็ตาย โยบถามคำถามสั้นๆ ว่า “ถ้ามนุษย์ตายแล้วเขาจะมีชีวิตอีกได้หรือไม่?”² คำตอบชัดเจนคือได้ เพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชาติใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด อารัมภบทบางส่วนของโยบก่อนถามคำถามนี้น่าสนใจ “มนุษย์ที่เกิดมาโดยผู้หญิงก็อยู่แต่เพียงวัน... เขาออกมาเหมือนดอกไม้ แล้วก็เหี่ยวแห้งไป... สำหรับฉันไม่ก็มีความหวัง ถ้ามันถูกตัดลง มันก็แตกหน่ออีก และหน่ออ่อนของมันจะมีไม่หยุด... และแตกกิ่งออกเหมือนต้นไม้อ่อน”³

แผนของพระบิดาเกี่ยวข้องกับครอบครัว พระคัมภีร์ข้อสำคัญที่สุดของเราหลายข้อใช้

แนวคิดเรื่องต้นไม้กับรากและกิ่งเป็นแนวเทียบ

ในบทสุดท้ายของพันธสัญญาเดิม มาลาคีย์ใช้แนวเทียบนี้บรรยายการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดไว้อย่างชัดเจน เมื่อพูดถึงคนจองหองกับคนชั่วร้าย เขาบันทึกว่าคนเหล่านั้นจะถูกเผาตัดต่อขาว่า “จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย”⁴ มาลาคีย์จบบทนี้ด้วยสัญญาปลอบใจของพระเจ้าว่า

“นี่แน่ะ เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่งพระยาห์เวห์ คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวจะมาถึง

“และท่านผู้นั้นจะทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ ไม่อย่างนั้น เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแห่ง”⁵

ณ รุ่งอรุณแห่งการฟื้นฟู โมโรไนเน้นข่าวสารนี้อีกครั้งในการให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่เด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธในปี 1823⁶

ชาวคริสต์และชาวยิวทั่วโลกต่างยอมรับเรื่องราวของเอลียาห์ในพันธสัญญาเดิม⁷ ท่านเป็นศาสนพยากรณ์คนสุดท้ายที่ดำรงอำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคก่อนเวลาของพระเยซูคริสต์⁸

เอลียาห์ฟื้นฟูกฎ

การกลับมาของเอลียาห์เกิดขึ้นในพระวิหารเคิร์ทแลนด์เมื่อวันที่ 3 เมษายน ปี 1836 ท่านประกาศว่าท่านกำลังทำให้สัญญาของมาลาคีย์มีสัมฤทธิ์ผล ท่านมอบกฎแห่งฐานะปุโรหิตสำหรับการผนึกครอบครัวในสมัยการประทานนี้⁹ พันธกิจของเอลียาห์ได้รับการส่งเสริมโดยสิ่งซึ่งบางครั้งเรียกว่าวิญญาณของเอลียาห์ ดังที่เอลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสันสอนว่าเป็น “การแสดงให้เห็นประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กล่าวคำพยานถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว”¹⁰

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นความจำเป็นของบัพติศมา พระองค์ทรงสอนว่า “ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”¹¹ พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับบัพติศมาเป็นแบบอย่าง แล้วผู้ถวายชนม์ที่ยังไม่ได้รับบัพติศมาแล้ว

หลักคำสอนเรื่องพระวิหารและงานประวัติครอบครัว

วันที่ 11 ตุลาคม ปี 1840 ในนอู ไวเลต คิมบัลล์เขียนจดหมายถึงเอลเดอร์ฮีเบอร์ซี. คิมบัลล์สามีของเธอ เขากำลังรับใช้งานเผยแผ่ในเกรทบริเตนกับสมาชิกอัครสาวกสิบสองคนอื่นๆ การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมจัดขึ้นเมื่อสองสามวันก่อน

ข้าพเจ้าอ้างอิงจากจดหมายส่วนตัวของไวเลต ดังนี้ “เรามีการประชุมใหญ่ที่น่าสนใจครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่จัดตั้งศาสนจักร ... ประธาน [โจเซฟ] สมิธเปิดประเด็นใหม่อัน

นำขึ้นชมยินดี... ประเด็นนั้นคือการรับบัพ-
ติสมาแทนคนตาย เปาโลพูดถึงเรื่องนี้ใน
หนึ่งโครินธ์บทที่ 15 ข้อ 29 โจเซฟได้รับคำ
อธิบายครบถ้วนมากขึ้นโดยการเปิดเผย ท่าน
กล่าวว่าเอกลักษณ์ของ [สมาชิกรู้] ศาสนจักรนี้
คือการรับบัพติสมาแทนญาติพี่น้องทุกคนที่
สิ้นชีวิตก่อนพระกิตติคุณนี้ออกมา... โดยทำ
เช่นนั้นเราเป็นตัวแทนของพวกเขา และมอบ
สิทธิพิเศษให้พวกเขาออกมาในการฟื้นคืน
ชีวิตครั้งแรก ท่านกล่าวว่าจะมีพระกิตติคุณ
สั่งสอนพวกเขาในที่คุมขัง”

ไวเลตเสริมว่า “ดิฉันต้องการรับบัพติสมา
แทนคุณแม่... นี่ไม่ใช่หลักคำสอนอันน่าชื่นชม
ยินดีหรือ”¹²

หลักคำสอนสำคัญเรื่องการทำให้ครอบครัว
ครบถ้วนเป็นหนึ่งในเปิดเผยมากขึ้นตาม
ลำดับ ศาสนพิธีแทนคนตายสำคัญอย่างยิ่ง
ต่อการเชื่อมโยงครอบครัวนิรันดร์เข้าด้วยกัน
เชื่อมต่อรากกับกิ่ง

หลักคำสอนเรื่องครอบครัวมีความสัมพันธ์
ชัดเจนกับงานพระวิหารและประวัติครอบครัว
พระเจ้าตรัสถึง “บัพติสมาแทนคนตาย ของ
ท่าน”¹³ ไว้ในคำแนะนำที่ทรงเปิดเผยช่วงแรก
พันธะรับผิดชอบตามหลักคำสอนของเราคือ
ช่วยบรรพชนของเรา เพราะการจัดระเบียบ
ซีเลสเชียลของสวรรค์มีครอบครัวเป็นพื้นฐาน¹⁴
ฝ่ายประธานสูงสุดได้กระตุ้นสมาชิกรู้ โดย
เฉพาะเยาวชนและหนุ่มสาวโสดให้เน้นงาน
ประวัติครอบครัวและศาสนพิธีสำหรับชื่อ
ครอบครัวตนเองหรือชื่อบรรพชนของสมาชิกรู้
ในวอร์ดและสเตคของพวกเขา¹⁵ เราต้อง
เชื่อมต่อทั้งกับรากและกิ่งของเรา ความคิด
เรื่องการเชื่อมสัมพันธ์ในอาณาจักรนิรันดร์
น่ายินดียิ่งนัก

พระวิหาร

วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ระบุว่าศาสนาดพยากรณ์
โจเซฟ สมิธมีชีวิตนานพอจะวางรากฐาน
สำหรับงานพระวิหารดังกล่าวนี้ ครั้งสุดท้าย
ที่ท่าน โจเซฟ สมิธ ประชุมกับโครัมมิอัครสาวก
สิบสอง ท่านได้ให้เอ็นดาวเมนท์พวกเขา¹⁶

หลังจากมรณสักขีของท่านศาสนาดพยากรณ์
วิสุทธิชนสร้างพระวิหารนอวูเสิร์จสมบูรณ

และใช้อำนาจการผนึกเป็นพรแก่สมาชิกรู้ที่
ชื่อสัตย์หลายพันคนก่อนอพยพไปภูเขามัง
ตะวันตก สามสิบปีต่อมา เมื่อสร้างพระ-
วิหารเซนต์จอร์จเสร็จ ประธานบริดจ์ม ยังก็
กล่าวถึงความสำคัญนิรันดร์ของศาสนพิธี
แห่งความรอดว่าในที่สุดจึงมีให้ทั้งสำหรับ
คนเป็นและคนตาย¹⁷

ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์กล่าวไว้อย่าง
เรียบง่ายดังนี้ “แทบไม่มีหลักธรรมใดที่พระ-
เจ้าทรงเปิดเผยจะนำความปลื้มปีติมาสู่ข้าพ-
เจ้ามากไปกว่าการไถ่คนตายของเรา การที่
เรามีบิดา มารดา ภรรยา และบุตรอยู่กับเรา
ในองค์ครอบครัว ในเช้าของการฟื้นคืน
ชีวิตครั้งแรก และในอาณาจักรซีเลสเชียลนี้

คือหลักธรรมสำคัญ หลักธรรมที่คุ้มค่าแก่การเสียสละทุกอย่าง”¹⁸

ช่วงเป็นช่วงเวลาที่ดีเยี่ยมที่ได้มีชีวิตอยู่ นี่เป็นสมัยการประทานครบสุดท้าย และเรารู้สึกได้ถึงการเร่งงานแห่งความรอดในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับศาสนพิธีแห่งความรอด¹⁹ เวลานี้เรามีพระวิหารไว้ทำศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้อยู่ทั่วโลก การเข้าพระวิหารเพื่อการฟื้นฟูทางวิญญาณ สันติสุข ความปลอดภัย และการนำทางในชีวิตเราเป็นพรประเสริฐเช่นกัน²⁰

ไม่ถึงปีหลังจากประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันได้รับเรียกเป็นอัครสาวก ท่านอุทิศหอดสมุดลำดับเชื้อสายของพระวิหารลอสแอนเจลิส ท่านกล่าวว่าบรรพชนผู้ล่วงลับ “กำลังรอวันที่ท่านและข้าพเจ้าจะทำกรณคุณว่าซึ่งจำเป็นต่อการกรุยทาง...[และ] เข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นเจ้าและทำงานนั้น...ที่พวกเขา...ทำไม่ได้”²¹

เมื่อเฮลเดอร์มอนสันกล่าวคำอุทิศเหล่านั้นในวันที่ 20 มิถุนายน ปี 1964 มีพระวิหารเปิดดำเนินการเพียง 12 แห่ง ในช่วงที่ประธานมอนสันรับใช้ในสภาอาวุโสของศาสนจักร มีการอุทิศพระวิหารที่เปิดดำเนินการ 130 แห่ง จาก 142 แห่ง นับเป็นปาฏิหาริย์โดยแท้ที่ได้เห็นการเร่งงานแห่งความรอดในสมัยของเรา ประกาศสร้างพระวิหารอีกยี่สิบแปดแห่งและอยู่ในขั้นตอนการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ แปด

สิบห้าเปอร์เซ็นต์ของสมาชิกศาสนจักรเวลานี้อาศัยอยู่ห่างพระวิหารไม่เกิน 200 ไมล์ (320 กิโลเมตร)

เทคโนโลยีประวัติครอบครัว

เทคโนโลยีประวัติครอบครัวก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมากขึ้น ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ประกาศในเดือนพฤศจิกายน ปี 1994 ดังนี้ “เราได้เริ่มใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเร่งงานศักดิ์สิทธิ์ของการจัดทำศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์ พระเจ้าทรงเร่ง... บทบาทของเทคโนโลยีด้วยพระองค์เอง ...แต่เราเพิ่งเริ่มทำสิ่งที่เราทำได้กับเครื่องมือเหล่านี้”²²

ใน 19 ปีนับตั้งแต่การพยากรณ์ครั้งนี้ เทคโนโลยีเร่งความเร็วจนแทบไม่น่าเชื่อ มารดาวัย 36 ปีที่ลูกยังเล็กอยู่พูดกับข้าพเจ้าเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ลองคิดดู—เราเปลี่ยนจากการใช้เครื่องอ่านไมโครฟิล์มในศูนย์ประวัติครอบครัวมานั่งใช้คอมพิวเตอร์ทำงานประวัติครอบครัวที่โต๊ะในครัวของดิฉันเมื่อลูกๆ เข้านอนแล้ว” พี่น้องทั้งหลาย ศูนย์ประวัติครอบครัวของเราเวลานี้อยู่ในบ้านของเรา

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวไม่เพียงเกี่ยวข้องกับเรา จงนึกถึงคนอีกฝั่งหนึ่งของม่านกำลังรอให้ศาสนพิธีแห่งความรอดปลดปล่อยพวกเขาจากพันธนาการของที่คุมขังวิญญาณ *ที่คุมขัง* หมายถึง “สภาพของการกักขังหรือการเป็นเชลย”²³ คนที่กำลัง

เป็นเชลยอาจจะถามอย่างเดียวกับบิลเลียม ซาโรยันว่า “จากนี่จะเป็นอย่างไร”

พี่น้องสตรีที่ชื่อลัตียาหนึ่งได้เล่าประสบการณ์พิเศษทางวิญญาณในพระวิหารซอลท์-เลค ขณะอยู่ในห้องเย็นเย็น หลังจากประกาศศาสนพิธีเย็นเย็นคนตาย เธอได้ยืนยันว่า “และเชลยจะออกไปเป็นอิสระ!” เธอรู้สึกถึงความเร่งด่วนมากสำหรับคนที่รอคอยงานบัพติศมาและการเย็นเย็นของพวกเขา เมื่อกลับบ้านเธอค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อหาประโยคที่เธอได้ยืนยัน เธอพบคำประกาศของโจเซฟ สมิธในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 128 “ให้ใจท่านชื่นชมยินดี, และเปรมปรีดิ์ยิ่ง, ให้แผ่นดินโลกเปล่งเสียงร้องเพลงเถิด. ให้คนตายเปล่งเสียงเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญนิรันดร์ถวายกษัตริย์อิมมานูเอล, ผู้ทรงแต่งตั้งไว้, ก่อนมีโลกขึ้นมา, สิ่งซึ่งจะทำให้เราสามารถไถ่พวกเขาออกจากที่คุมขังของพวกเขา: เพราะเชลยจะออกไปเป็นอิสระ”²⁴

คำถามคือ เราจำเป็นต้องทำอะไร คำแนะนำของศาสตราจารย์โจเซฟคือ นำเสนอ “บันทึกคนตายของเรา [ในพระวิหาร], ซึ่งจะคู่ควรแก่การยอมรับทั้งปวง”²⁵

ผู้นำศาสนจักรได้ประกาศชัดเจนต่ออนุชนรุ่นหลังให้นำประโยชน์ของเทคโนโลยีมาใช้ให้ตนประสบกับวิญญาณของเอลิยาห์ ค้นหาบรรพชนของพวกเขา และประกอบศาสนพิธีพระวิหารให้บรรพชนเหล่านั้น²⁶ งานยากส่วนใหญ่ในการเร่งงานแห่งความรอดทั้งสำหรับคนเป็นและคนตายจะทำโดยท่านเยาวชนทั้งหลาย²⁷

ถ้าเยาวชนในแต่ละวรรคจะไม่เพียงไปพระวิหารและรับบัพติศมาแทนคนตายเท่านั้น แต่ทำงานกับครอบครัวของพวกเขาและสมาชิกวรรคคนอื่นๆ ด้วย ในการจัดเตรียมชื่อครอบครัวสำหรับทำงานศาสนพิธี ทั้งพวกเขาและศาสนจักรจะได้รับพรอย่างมาก อย่าประเมินอิทธิพลของผู้วายชนม์ต่ำเกินไปในการช่วยเหลือท่านและปีติของการพบกับคนที่ท่านรับใช้ในท้ายที่สุด พรสำคัญนิรันดร์ของการทำให้ครอบครัวเราเป็นหนึ่งในเดียวกันแทบจะเกินความเข้าใจ²⁸

ในสมาชิกภาพทั่วโลกของศาสนจักร ปัจจุบันผู้ใหญ่ห้าสิบเอ็ดเปอร์เซ็นต์ไม่มีทั้งชื่อบิดาและมารดาในหมวด Family Tree ของไซต์อินเทอร์เน็ต FamilySearch ของศาสนจักร ผู้ใหญ่หกสิบห้าเปอร์เซ็นต์ไม่มีชื่อปู่ย่าตายายทั้งสิ้นคน จำไว้ว่า หากไม่มีรากและกิ่งของเรา เราจะรอดไม่ได้ สมาชิกศาสนจักรต้องได้ข้อมูลสำคัญนี้และป้อนข้อมูลลงไป

ในที่สุดเราก็มีหลักคำสอน พระวิหาร และเทคโนโลยีให้ครอบครัวทำงานแห่งความรอดอันทรงเกียรตินี้ ข้าพเจ้าเห็นวิธีหนึ่งที่จะทำได้ ครอบครัวอาจจะจัด “ชุมนุม Family Tree” ครัวจัดแบบนี้บ่อยๆ ทุกคนจะนำประวัติครอบครัว เรื่องราว และภาพถ่ายที่มีอยู่ รวมถึงสมบัติที่ปู่ย่าตายายและพ่อแม่หวงแหน เยาวชนของเราตื่นเต้นกับการเรียนรู้ชีวิตของสมาชิกครอบครัว—คนเหล่านั้นมาจากไหนและดำเนินชีวิตอย่างไร หลายคนได้หันใจกลับไปหาบรรพบุรุษ พวกเขา

รักเรื่องราวและภาพถ่าย พวกเขามีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในการสแกนและอัปโหลดเรื่องราวตลอดจนภาพถ่ายเหล่านี้ลง Family Tree และเชื่อมต่อเอกสารต้นฉบับกับบรรพชนเพื่อรักษามันไว้ แน่ นอนว่าวัตถุประสงค์หลักคือตัดสินใจว่าจะต้องทำศาสนพิธีใดและมอบหมายให้ทำงานพระวิหารที่จำเป็น ท่านสามารถใช้หนังสือ *ครอบครัวของฉัน* ช่วยบันทึกข้อมูลครอบครัว เรื่องราว และภาพถ่ายที่สามารถอัปโหลดลง Family Tree ได้ภายหลัง

ความมุ่งมั่นและความคาดหวังเรื่องครอบครัวควรมีความสำคัญสูงสุดเพื่อปกป้องจุดหมายอันสูงส่งของเรา สำหรับคนที่ต้องการให้ทั้งครอบครัวได้รับประโยชน์จากวันสะบาโตมากขึ้น การเร่งงานนี้คือดินอุดมสมบูรณ์ มารดาคนหนึ่งบอกบุตรชายวัย 17 ปีอย่างมีความสุขว่าจะใช้คอมพิวเตอร์ทำงานประวัติครอบครัวหลังเลิกโบสถ์วันอาทิตย์อย่างไร และบุตรชายวัย 10 ขวบชอบฟังเรื่องราว

และดูรูปบรรพชนของเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้ทั้งครอบครัวมีประสบการณ์ถึงวิญญาณของเอลียาห์ เราต้องบำรุงเลี้ยงรากและกิ่งอันล้ำค่าของเรา

พระเยซูคริสต์ทรงสละพระชนม์ชีพเป็นการชดใช้แทนเรา พระองค์ทรงเฉลยคำตอบให้แก่คำถามของโยบ พระองค์ทรงเอาชนะความตายแทนมนุษยชาติทั้งปวง ซึ่งเราไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง แต่เราสามารถประกอบศาสนพิธีแทนคนตายและเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน³⁰ ให้ครอบครัวเราเพื่อที่เรากับพวกเขาจะได้รับความสูงส่งและรอด

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและความแน่นอนของแผนพระบิดาสำหรับเราและครอบครัว ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. วิลเลียม ซาโรยัน, ใน เฮนรี อัลเลน, “Raging against Aging,” *Wall Street Journal*, Dec. 31, 2011–Jan. 1, 2012, C9.
2. โยบ 14:14.

ประกอบศาสนพิธีบางอย่างให้ [พวกเขา]” ท่านยังกล่าวด้วยว่า “ต้องทำงานส่วนนี้เพื่อช่วยผู้คนตายรอด ... เช่นเดียวกับคนเป็น” (คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, 193).

20. ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์เชิญชวนสมาชิกศาสนจักรให้ไปพระวิหารบ่อยๆ “เพื่อพรส่วนตัวของภรรยาในพระวิหาร เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และความปลอดภัยซึ่งมีให้ภายในกำแพงศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศถวายแล้วเหล่านั้น ... พระวิหารศักดิ์สิทธิ์แค่พระเจ้า และควรศักดิ์สิทธิ์ต่อเรา” (“The Great Symbol of Our Membership,” *Ensign*, Oct. 1994, 5; *Tambuli*, Nov. 1994, 6).
21. “Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Dec. 29, 2013, 2.
22. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “We Have a Work to Do,” *Ensign*, Mar. 1995, 65.
23. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “prison.”
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:42. “ก่อนมีโลกขึ้นมา พระเจ้าทรงแต่งตั้งสิ่งซึ่งทำให้เราสามารถไถ่วิญญาณออกจาก [ที่คุมขัง]” (index to the triple combination, “Prison”) ด้วย.
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:24.
26. ดู จดหมายฝ่ายประธานสูงสุด, 8 ต.ค. 2012; ดู เดวิด เอ. เบดনার, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 29-33; R. Scott Lloyd, “Find Our Cousins,” Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RoosTech Conference,” *Church News*, Feb. 16, 2014, 8-9.
27. งานวิจัยล่าสุดงานหนึ่งบ่งบอกว่าเรื่องใหญ่ที่ต้องเน้นกับคนรุ่นนี้คือการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายในสิ่งที่พวกเขา “ให้คนอื่น ๆ และทำให้ตนเองเข้าใจจุดประสงค์กว้างขึ้น” (Emily Esfahani Smith and Jennifer L. Aaker, “Millennial Searchers,” *New York Times Sunday Review*, Dec. 1, 2013, 6).
28. ดู ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 2-5; *Liahona*, May 1995, 2-7.
29. สถิติจากแผนกประวัติครอบครัว.
30. ดู โอบาดีห์ 1:21.

3. โยบ 14:1, 2, 7, 9.
4. มาลาตี 4:1 เมื่อเรีว่า นี้บทความหลายตอน รายงานว่าคนเลือกไม่มีบุตรเพื่อให้มาตรฐานการครองชีพของคนดีขึ้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ดู Abby Ellin, “The Childless Plan for Their Fading Days,” *New York Times*, Feb. 15, 2014, B4) ประชากรในหลายประเทศกำลังลดลงอันเป็นผลสืบเนื่องจากการเลือกเหล่านี้ บางครั้งเราเรียกสิ่งนี้ว่า “demographic winter” (ดู *The New Economic Reality: Demographic Winter* [สารคดี], byutv.org/shows).
5. มาลาตี 4:5-6.
6. ดู *History of the Church*, 1:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 2.
7. ชาวฮิวรอกกลับมาจากเอธิยาหนาน 2,400 ปีจนถึงวันนี้ ที่งานเลี้ยงเทศกาลปีศาจประจำปีของพวกเขา พวกเขาจะจัดไฟไว้ให้เอธิยาห์และไปที่ประตูโดยหวังให้ท่านจะมาป่าวประกาศการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์
8. ดู Bible Dictionary, “Elijah.”
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:15; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:2 ด้วย.
10. ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “A New Harvest Time,” *Ensign*, May 1998, 34.
11. ยอห์น 3:5.
12. ไวลด์ เอ็ม. คิมบัลล์เขียนถึงฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์, 11 ต.ค. 1840, จดหมายของไวลด์ เอ็ม. คิมบัลล์, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร; ปรับตัวสะกดและอักษรตัวใหญ่ให้เป็นไปตามมาตรฐาน.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 127:5; เน้นตัวเอน.
14. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท (2013), 62.
15. ดู จดหมายฝ่ายประธานสูงสุด, 8 ต.ค., 2012.
16. ดู The Discourses of Wilford Woodruff, sel. G. Homer Durham (1946), 147.
17. บริคัม ยังก็กล่าวไว้ว่า “ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าต้องการคือเห็นคนกลุ่มนี้อุทิศทรัพย์สินเงินทองและทุ่มเทความสนใจให้แก่การเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การสร้างพระวิหาร และประกอบพิธีสำหรับคนเป็นและคนตายในนั้น ... เพื่อพวกเขาจะเป็นบุตรและธิดาของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ” (*Deseret News*, 6 ก.ย. 1876, 498) บัณฑิตมาแทนคนตายเริ่มต้นวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1877 และประกอบเอ็นคิวเมนต์แทนคนตายอีกสองวันต่อมา ลูซี่ บี. ยังก็กล่าวถึงปีติของงานนี้ว่า “ใจเธอเปี่ยมด้วยความหวังว่า [ญาติผู้ล่วงลับของเธอ] จะกางแขนต้อนรับเจกเช่นคนที่ไม้อาจทำงานด้วยตนเองจะต้อนรับทุกคนที่ทำงานแทนพวกเขา” (ใน ริชาร์ด อี. เบนเนตต์, “Which Is the Wisest Course?” *The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870-1898*,” *BYU Studies Quarterly*, vol. 52, no. 2 [2013], 22).
18. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (2004), 197.
19. ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (ผู้รู้กันทั่วไปว่าเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งสำหรับคนเป็น) พูดถึงงานสำหรับคนตายดังนี้ “ข้าพเจ้าถือว่า การปฏิบัติศาสนกิจส่วนนี้ของเรามีภารกิจที่มีความสำคัญเท่าๆ กับการสั่งสอนคนเป็น คนตายจะได้ยินเสียงผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าในโลกวิญญาณ และเขาจะออกมาในเช้าของการฟื้นคืนชีวิต [ครั้งแรก] ไม่ได้ เว้นแต่จะ